

[Ministeren for offentlige arbejder.]

skulle glæde sig over, at man skynder sig. Det er vist rigtigt nok, at kommissionsbetænkningen først endeligt underskrives i dag, men den har været afgivet til mig for måneder siden, hvad det ærede medlem hr. Brodthagen sikkert også ved. Jeg har den opfattelse, at når man er gået i gang med arbejdet, er det, fordi en fornyelse er tiltrængt dernede; det tror jeg godt det ærede medlem hr. Brodthagen kan være enig med mig i.

Til det ærede medlem hr. Heick vil jeg vedrørende forbindelsen ned gennem Jylland og specielt Sønderjylland, sige, at det er jo ikke sådan, at vi fra statsbanernes side ikke har øje for dette forhold, hvad det ærede medlem sikkert ved; men spørgsmålet er, om det er nødvendigt at gennemføre dobbeltspor ned gennem hele Sønderjylland. Hvis man ved hjælp af automatisering o. s. v. kan skabe muligheder for at fremme toggangen lige så rationelt uden at bygge dobbeltspor, er der ingen grund til at afholde denne ekstra udgift.

Vedrørende vejopgaverne både i Sønderjylland og i Jylland som helhed er det klart, at de har ministeriets bevågenhed. Jeg synes bare, det er urimeligt at stille fugleflugtslinjen op kontra forbindelsen ned gennem Jylland. Jeg har den opfattelse, at med den stigning, der er i den moderne trafik — det gælder først og fremmest bilerne — er der rigeligt at gøre på begge områder. Med de udbygninger, vi har foretaget på ruterne Göteborg-Frederikshavn og Kristiansand-Hirtshals, vil der komme så mange passagerer med biler o. s. v., at jeg mener, der bliver rigeligt at gøre også i Jylland med hensyn til turister o. s. v. Det kan ikke skade at foretage en aflastning med fugleflugtslinjen.

Ja, så meget har jeg følt trang til at sige. Nogle af de ærede ordførere vil måske rigtigt hævde, at de har fremført andre ting, og derfor vil jeg gerne give tilsagn om, at vi i udvalget kan komme tilbage til disse emner. Men jeg vil gerne understrege, at for mig er det væsentligt, at dette lovforslag gennemføres i denne samling. Hvis vi skal have nogen mulighed for at få virkelig fordel af fugleflugtslinjen, tror jeg nok, man må samle sig om at prøve på at få vedtaget lovforslaget, så at vi kan komme i gang både på tysk og på dansk side. Folketinget har selv-

følgelig også i nogle uger endnu mulighed for at arbejde med tingene, og jeg håber derfor på, at man, selv om det skal være et omhyggeligt udvalgsarbejde, vil kunne gøre lovforslaget færdigt i denne samling, så at vi kan komme i gang med at bygge fugleflugtslinjen.

Horn: Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre, idet jeg er enig i de betragtninger, den højtærede minister fremsatte om, at de fleste af de ting, der er nævnt her, egner sig særdeles vel til en videre drøftelse i udvalget.

Jeg vil gerne gøre en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Brodthagens bemærkning om, at luftfarten fuldstændig ville overflødiggøre fugleflugtslinjen. Jeg forstår ikke, hvorfor man kommer med sådanne fantasterier, som jo ikke har noget som helst med virkeligheden at gøre; det er to trafikformer, som udmærket kan trives ved siden af hinanden. Men det er måske, fordi man ikke rigtig har vænnet sig til at betragte luftfarten som et trafikmiddel, som udmærket kan kombineres med andre trafikmidler, f. eks. automobiler.

Det, der gav mig anledning til at tage ordet, var den kølighed, hvormed venstre tog stilling til dette lovforslag. Jeg vil gerne have lov til at minde om venstres tidligere stilling. Nu var det ærede medlem hr. Henry Christensens indlæg vel et lille forspil til den debat, vi skal have herinde en af dagene om økonomiske problemer, og derfor fortonede det sig lidt, hvordan venstre rent faktisk stiller sig til rutens gennemførelse. Men jeg vil gerne have lov til at citere ganske kort fra de forhandlinger, der fandt sted den 9. marts 1954 om lovforslaget om motorvejen fra Rødby Havn til Storstrømsbroen og motorvejene omkring København, Folketingstidende 1953-54, sp. 3892. Venstres ordfører var det ærede medlem hr. Anker Lau, og han talte om kombinationen af vejene, venstres syn på disse veje og deres nytte og sluttede med at sige:

„Men når dette er sagt, vil jeg også gerne udtale håbet om, at den rute til det øvrige Europa, Rødby-Femern, som det jo er meningen at disse veje skal betjene, snart må blive en realitet.“

Det var venstres stilling ved førstebehandlingen, og ved andenbehandlingen følger det ærede medlem ganske klart denne stil-